

Conte de Nadal

per Rosa Ten

Il·lustració de Jesús Belloso.

Quan el Nadal s'atansa les coses semblen canviar...

L'hivern, tot i essent dur, es dolceja fins a semblar-nos el més bell dels temps de l'any i les nits llargues i fredes se'ns apareixen com un espai de pau i de poesia. Les nits properes al Nadal agafen unes clarors de bella estranyesa. Són musicals...

Ho deia la FE, una noia fina, blanca i dolça com un raig de llum platejada.

-Es així, encara que els problemes, les tristeses, les angoixes siguin aquí, és un bell parèntesi que porta a pensar, a ser millors...

L'escoltava la POR, mentra caminava al seu costat tot veient els preparatius de Nadal al carrer. Li replicava:

-Tot això són coses antigues. Ara la gent tem, tem sempre! La nit és sempre sobre els homes. Penes, perills! És un món sense pau! Tot és malmès!

-I... els hi falta creure en mí, ser en mí! Tenir els ulls oberts sempre, el cor entregat al bé i saber esperar...

La POR marxava tot rient. La divertia aquella noia sempre tan confiada. Mentres, la FE caminava posant amor en tot el que veia fer als homes aquella nit de l'esperança del naixement. La Tristesa, es va aturar al seu costat:

-Què? Encara ets feliç?

-Sí. I tú també hauries de ser-ho. Ets jove, ets viva, pots estimar...

-Cabòries...! Tot és trist! Sols, desenganyats. Tot és fals, utòpic! Res hi ha a fer ja al món!

I marxava sense tenir una sola mirada pel pessebre que uns joves construïen al centre d'una plaça d'un barri. La FE s'hi aturà i sentí la joia de la seva alegria. També, un grup de gent se'ls miraven i gaudien del seu entusiasme, mentre altres parlaven amb preocupació.

-Aquest any si que no ens guanyarem la vida. No hem venut res! Maleïda crisis...! L'altre any, sí que va ser bó. Ens forrarem! És el bó que té el Nadal, però ara... Maleït Nadal que no ens ha portat res de bó! Ni un duro!

La FE se'n dolia d'aquest sentiment dels comerciants. La SORT, lluint la seva cabellera d'or li va fer un crit:

-Què... uns que gemeguen, eh? Mira... aquest any, m'ha donat per anar a raure a una llunyana província, a l'altre extrem del país. Aquí, ni una pesseta, apa! Aquesta gent només vol diners. Ho he tirat tot a uns pobles amagats d'una gent que mai n'han vist ni una de pesseta. Ara, que es perverteixin ells, perquè... ja ho saps que quan hi ha diners, ve la perversió dels homes.

-Els hi farà falta jo... si em tenen a mí...

La SORT s'en reia i fugí del seu costat tot cantant la seva victòria. Mentres, ella restà al costat dels joves que feien el pessebre tot dient-se entre ells que, demà seria la Nit de Nadal i que passés el que passés, per unes hores, tothom es donaria la salutació de la Bona Nova. Una Bona Nova que tornava cada any a la terra.

MONISTROL
CINE FOTO

Fotografia - Cinema

Passeig de la Plaça Major, 4
SABADELL

MONISTROL

Passeig de la Plaça Major, 6
Telèfon 725 49 25
SABADELL

